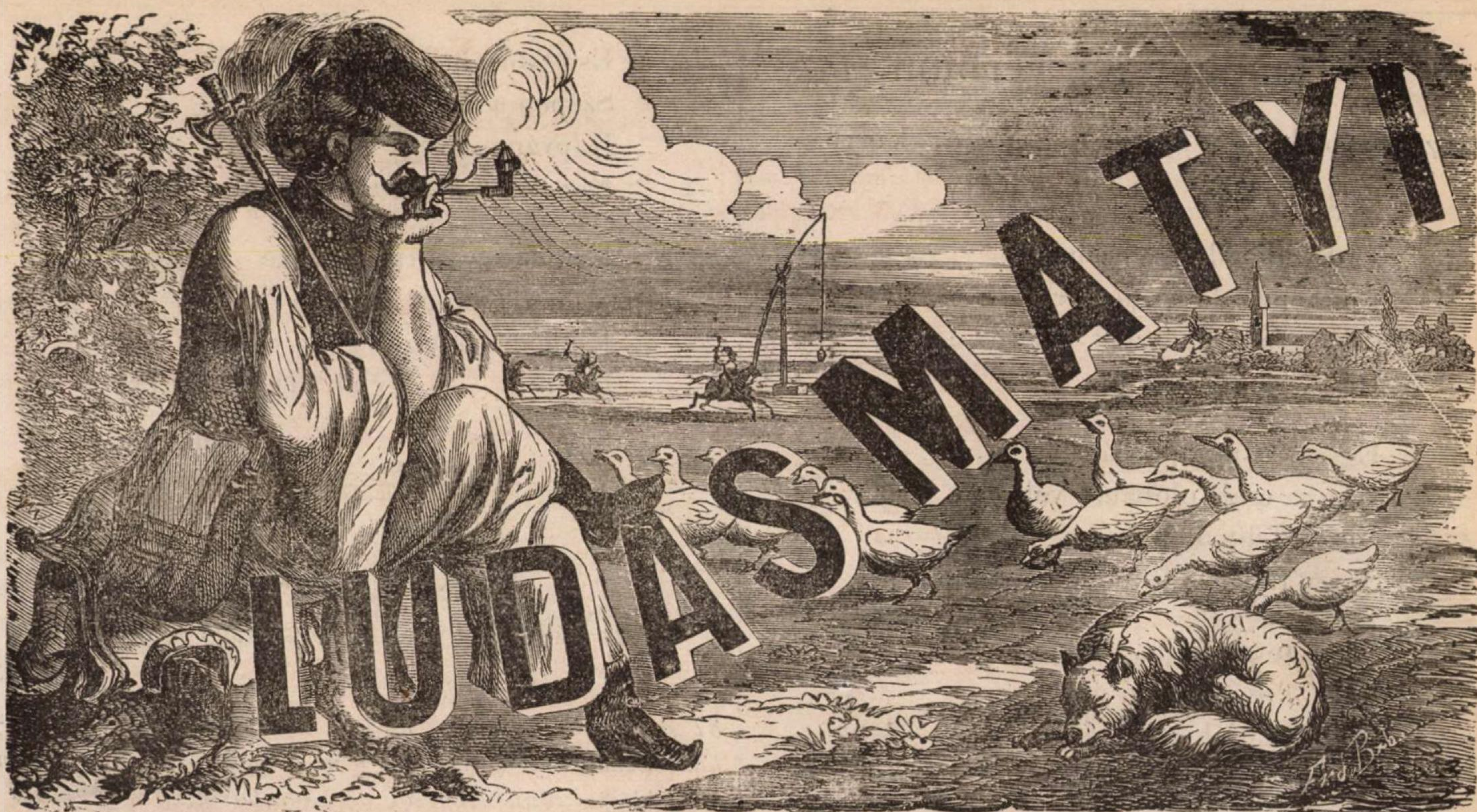

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik **minden vasárnap** ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA **városháztér 6. sz.** alá küldendő.

Pest, sept. 17 1871. **38. szám.**

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után *tisztelet-példány jár.* Egyes példány ára helyben : 10 kr.

Szerkesztői iroda: VÁROSHÁZTÉR 6. SZ, ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

A legcsalhatatlanabb és legbiztosabb óvszer a

CHOLERA ELLEN.

Ezen gyógyszer csalhatatlanabb mint a római pápa; zicherebb mint a nagy lutri; és bámulandóbb csodahatásu, mint a Dal-Cin ficzamtapogató ujja.

A cholera bekövetkezhetőségének meggátlására, nincs más mód, mint a mit én ajánlok; eltávolitására nincs más óvószer, mint az én csodaszerem.

Ezen csodaszer a legbiztosabban megfertőzteleniti mind azon helyeken, városokban és falvakban az ártalmas légkört, hol az már Borsszem Jankó által rég inficiálva van.

Hogyan szerezhető meg ezen cholera elleni csodaszer?

Az eljárás következö: Végy ki édes atyámfia! a bugyellárisból vagy ládafiából egy *rongyos osztrák forintost* és öt darab *fényes Lónyai magyar piczulát.* Ezt a csekély öszveget küld el (magadtól uram! ha szolgád nincs) a patikába. (Notabéne az én patikám a póstahivatal, patikásom a póstamester.) A patikás aztán megirja a receftet, persze utalvány alakjában és felküldi azt nekem

Pestre, városháztér 6-ik sz. a.

hol épen a „Szent Háromság" patikája van. És én ezen **1 frt 50 kr.** taksáért mindegyik patziensemnek küldök egész három hónapig, meddig a kura tart, a cholera üzö hetedhét országon ismert „Ludas Matyi"-félelapdacsokból hetenként egy egy dózist.

Figyelmeztetem a nemes publikomot, hogy az általam elöirt eljárást lelkiismeretesen kövesse s ezen leghathatósabb cholera elleni gyógyszerre okvetlenül prenumeráljon, mert különben nem állok jót, hogy mindazokat, kik a prenumeratiót, tehát a kurát elhanyagolják, elö nem fogja a némethas!

Ludas Matyi,
a cholera hasonszenvi doktora.

Bizonyitvány.

Hogy a fentebb ajánlott gyógyszer leghathatósabb és legbiztosabb mentőszer a cholera ellen, bizonyitjuk.

Doktor **Humor,** m. p. (L. S.) Doktor **Viczez,** m. p. (L. S.)

Ad audiendum verbum.

Szent ballada a keresztes és közösügyes vitézkorból.

„Ad audiendum verbum"
Epi-kópus dé Fehérvár
Ökörfalusi szent Vincze
Itélő fórum elé áll

Egyszerü reverendában . .
Mintha csak plébános volna . .
Vezeti fel a kapu őr
S egy frakkos és strinflis szolga.

Miniszterek kalpagosan
Főuri disz, ünnepi mez-
Ben fogadják el a pátert
S a fülét sem hegyezi ez.

„Hah! pártütő reverenda!
Hajtsd meg derekad a porig . .
Mind veszni fog, ki a kormány
S törvény ellen agyarkodik."

Jámbor hitü osztrák gyaur!
Te biz azt gondolod talán?
Pauper a biró szólt igy,
Kardját megütve oldalán.

Bah! vakapád . . olvasóját
Pergetve ujjain — kérdi:
„Tudja e nagyméltóságod
Hogy mi az a „jus placéti"?

Édes fiam! minő kérdés?
Hogy az ördögbe ne tudnám . .
Egy kis pirongatorium —
Nyomot se hagy az infulán.

Benissime . . benissime . .
Páter reverendissime!
Mily pompásan fejtette meg!?
Kiálták a miniszterek . .

És szólának most a birák:
„Elmehet nagy méltóságod"
Persze tovább hirdetni a . . .
Római csalhatlanságot.

És Ökörfalusi Vincze .
Szépen a markába nevet,
Kapván a hyerarchia
Erre még nagyobb vérszemet.

És még is cultusminiszte
Marad Pauper Tivadar!
Komédia volt az egész
História . . . . „vakulj magyar!"

Ludas Matyi.

Eredeti levelek.

Buz Bájint pojgáj tájsnak Nagy Köjösön.

*Megengedjen bajátom ujam! hogy a „Ludas **Matyi**" 37 számában tett azon nyijatkozatája, **miszejént pofoszkodi** Szücs Imje csakugyan nem Nagyköjösi **szüjetésü, én** mint hitejes tanubizonyság nyijatkozhassak.*

*Hajago s János kecskeméti pojgájtájs azt **ájjitotta**: hogy Agájdi és Jesi Szücs Imje, ki jejenjeg **Kecskemétnek** vajami **főkapitánya**, nagyköjösi, nem pedig kecskeméti ejedetü gyejek vójna. Hogy ne veszekedjenek baját **ujaimék!** most én vágok közbe, 's ketté szakitom a vitát és **kétkedést** következőképpen:*

*Agájdi és Jesi Szücs Imje vójt komám, egykoji számadó juhász tejmészetes és tagadhatjan fia Szücs Imje, **jejenjeg** Kecskemét vájos főkapitánya, sem Kecskeméten, **sem** Nagyköjösön, sem sehoj másutt az ojszágba, hanem **Akasztón** szüjetett egy éjféjkoj támadt zivataj ajkajmával. **Még** pe dig a mint én hiven emjékezem, és a mint az anyakönyvünk is tajtajmazza, mint idétjen gyejek jött a **vijágja jezájt** szemekkej s mint ijen idétjen gyejmekekkej **gyakjan** tenni szokták, egy meg szejiditett hájom szinü házi **komondojt** s zoptattak veje, minek következtibe **dejekasan** magába szivta a kutya tejmészetet.*

*Ijj köjüjmények közt, miután szemei meg **nyijadoztak** s kifejjödött, még suhancz kojába beszegödött **bojtájnak**, és miután e szejepét igen jój vitte, Hojváth Döme **megfogadta** számadójának, és miután itt is **megütötte a méjtéket**, meg tette öt házi titoknokának 's minden **ingó és ingatjan** v agyona föjötti jegfőbb inspektojának.*

*Ezeket igy ejő adva, ne veszödjék többé **senki** az ő szüjetés heje és fajamijája ejedetévöj, **mejt** ő **vajóságos** akasztói szüjetésü és úgy hiszszük, hogy Akasztón **is fog** egykoj kimújni e szomojú vijágbój.*

Czuczák István,
akasztói temető csősz.

Visszaemlékezés.

Volt nekem egy ismerösöm,
Egy ártatlan jó fiu, —
Hajdan, mikor ifjak valánk,
S nem ült homlokunkon bú.

Ki, — ha a deli hölgyeknek
Szépet tett, szépet mondott, —
Társalgását igy kezdte el:
„Én tettem ma bolondot.“

Természetes, a szép delnők
Az együgyü gavallért . .
Rendesen csak kinevették,
Ama furcsa szólamért.

Gyakran ötlik most eszembe,
Mit ismerősöm mondott,
A deákpárt szólhatna igy:
„Én tettem sok bolondot.“

Mert e pártnak legtöbb tagja,
Válogatatt tökfilkó —
A kolompos mindnyája közt
Maga az öreg Ferkó!

Ő csinálta társaival
Azt a szörnyü bolondot:
Hogy a nemzet jogairól
Kislelküleg lemondott.

Nagyfejüleg be nem látta —
Hogy siralmas lesz dolga
A nemzetnek, — s jogok nélkül
Nem lehet ur, — csak szolga.

A nemzetet is akképen
Tette e párt bolondá:
Hogy fülébe folytonosan
Altatólag azt mondá:

Midőn már mindent feladott,
Ami becses volt és szent,
No most „a nemzet óhaja
Teljesült, s megnyert mindent.“

A birák kinevezése,
S virilis szavazatok,
A népjog eltiprására
Feltalált több vésztanok . . .

Mind mutatják, hogy e párt még
Egyre sok bolondot tész,
És hogy nála folyvást csak „megy,“
De soha se „jön“ az ész.

Oh bárcsak a bolondságban
Egyszer oly fokra jutna:
Hogy a világ négy sarkára
Az egész párt szét futna!!

Papirrágó.

Szabadkai életképek.

XXXIII. kép.

Tisztelgések Lénárd föispánnál.

I. számu tisztelgés a törvényhatóság részéről.

Méltóságos főispán úr! Én Zimancsek **főkapitány**, mint helyettesitett polgármester! **Méltóságod multjának** érdemeit és városunknak jövője feletti **reményét** koszorús költőnk eme verseibe foglalom:

„Multadban nincs öröm,
Jövődben nincs remény.
Hanyatló szép hasam:
Miattad vérzem én“. Éljen!

II. számú tisztelgés az izraelita község részéről.

Mélthuságus füsispán ur!

Én Smeichelesz az izraeliták rabbija **natyon** szeretem füispánságodat: tehát meg lehet gyüződve, **hogy** mindazok, a kik „igazi zsidók,“ szintén **szeretik füispánságodat**, és mindnyájan azt kivánják, hogy **thuvább** is Schmerling-párti legyen; mert mi nem **Kossuth**nak, hanem Schmerlingnek köszönjük az emancipatiót. Lebe hoch!

III. számú tisztelgés a polgári casino részéről.

Méltóágos főispán úr!

Én Petykó a casino alelnöke, midőn visszatértem europai müutázásomból, a tapasztalt nagyszerűségek felett, a „forintos“ banqueten igy kiáltottam fel: „Igyi pa vidi.“ — Most pedig Méltóságod bokros érdemei felett igy kiáltok fel: „Kume Vilia!... dógyi pa vidi.“ — Zsivio!

IV. számu tisztelgés az úri casino részéről, Zomborcsevits Ferencz szónoklata mellett.

Méltóságos főispán úr!
kegyes urunk!

1-ör Megjelentünk, hogy örüljünk.

2-or Megjelentünk, hogy üdvözöljük

3-or Eljöttünk, hogy öröm s üdvözletünkhez azon kérelmünket is nyilvánitsuk:

Sokáig, szerencsésen s boldogul éljen! *)

*) Ezen kivonatos be zéd Zomborcsevics Ferencz eredeti kézirata után betürül — betüre van közölve, s azt legközelebb a **szabadkai** „Egyenlőségi kör“ elnökségének visszatérités **végett, leküldjük.** **Szerkesztő.**

*

Pauler a páczban

vagyis: sok lud disznót győz.

A Mária-celli bucsusok ünnepélyes bevonulása Pestre.

Cántálva: Ó szent Pauper! Höher Péter!
O Herr Svendtner! Ob du géhst her?

Páter Marcinkó ur érettségi vizsgája.

Reverendissime páter Marczinkó ur!
Épen ugy mint szent Pál s szent Péter reggelen,
Szőlő lugosától és füge fájától
Elbucsuzva, a szent khatedrán megjelen.

„Ájtatos hiveim! jámbor keresztények!“
Hangsulyozva tizszer, huszszor ismételve..
Minden ugy van jól e mulandó világban,
A mint az istentől vagyon elrendelve.

Ha a jég elveri, vagy sáska ellepi
A vetést s a szőlőt leaszalja a nyár.
S ha árviz elborit, isten rendelte igy,
Mert nála hatalom, kezdet és a határ.

Nála initium, nála van a finis.“
Ez volt beszédjének quintessentiája —
És „hallottuk isten a te szent igédet“
Buzgó énekre nyilt hiveinek szája

Reverendissime Marczinkó ur pedig
Haza ment, hogy kissé kollátziózhasson,
Hogy aztán ép lelki és testi erővel
Novusz tanitónál exáment tarthasson.

Megindult a páter és jámbor segéde,
Egy szent Ferencz rendi ájtatos kapellán,
S az iskola gondnok nemzetes Andris ur,
Tehát négy személyből állt a szent karaván.

Mentek az embriók muzsák templomába..
Hol Novusz tanitó majd kitörte nyakát —
Mert a szegény ördög meglepetésében
Mint a kutgém földig hajtogatta magát.

Régi példabeszéd.. még a zsidók közt is —
A legöregebbig bánik a lovakkal..
Itt is reverende páter Marczinkó ur
Állt elő istenes s ájtatos szavakkal:

„Kedves gyermekeim! melyiktek mondja meg
Kik mulnak ki isten rendelte halállal“?
És minthogy felelni valamennyi késett..
Folytatta mosolygó leborotvált állal...

„Ha meggyóntatok és meg is áldoztatok
Ha az utolsó szent kenetet vettétek:
Ha penitentiát tartva multatok ki..
Lelketek pokoltól akkor ne féltsétek..

Csak azok félhetnek a pokol tüzétől —
Kik a csalhatatlan dogmában nem hisznek,
És a kik szent atyánk aranytrónusához
Péterfilléreket nem adnak, nem visznek.“

— Reverendissime! héri non sic dixit —
Merte koczkáztatni a kis franciskáner,
„Tácéát amice! si non intelligit“
Förmedt rá mérgesen Marczinkó a páter.

„Még egyet gyermekim! mondjátok meg nekem..
A szentirás szerint kik lelkiszegények?
És a hosszu csendet Novusz szakitá meg,
— Azok kérem — kiknek nincsen elég eszek. —

Tácéát luride! — szólt a reverende —
Lelki szegények! kik purgatoriumba
Kinlódó apjokért, misét nem mondatnak;
Ezek aztán méltán jutnak a pokolba.*)

Joskó Zazravec.

*) Joskó! tán biz a mostani pénzszük világban kiment a divatból requiemet szolgáltatni Hevesben? Matyi.

Még egyszer a pilisi libaprocessus.

A Ludas Matyi 37-ik számában a „pilisi libaprocessus“ letárgyaltatott ugyan, sententia is publikáltatott, minthogy azonban a publikált itélettel ezen perben egészen contra végzés hozatott Gábor szolgabiró ur által azon indokból, hogy a község libái a grófné kastélya pompás parkján tovább is con amore legelészhessenek, jobban mondva privatizálhassanak, patvarizálhassanak és praktizálhassanak, a grófné: keritése széthányatására és a perköltségek megtéritésére itéltetett.

Gábor urnak ezen bölcs deliberatumát a fellebviteli törvényszék megsemmisitette; s midőn csupa kommoditásból másodszor is ugyan ezen itéletet hozta, ezt meg a királyi itélő tábla nullifikálta. Most Gábor szolgabiró és Eskó-pé prókátor azon törik fejüket, hogy lehetne harmadszor is büntetés nélkül ismételni az első itéletet, gondolván, hogy azt, mikép a községnek libája sehol sincs csak bikája van, a most ujból kinevezett birók közül senki se tudja. Ennélfogva minthogy a per egészen uj stádiumba lépett és ujabb tanukra is hivatkozhatunk, perujitási jogunkkal élve, még egyszer a közönség foruma elé hurczoljuk e processust, bizonyos gyakorlatlan szolgabirák és ügyvédek épületes oktatására.

No de lássuk a tanu kihallgatási jegyzőkönyvet.

Gábor szolgabiró: (a községi tanukhoz, kik egyszersmind felperestársak is.) Miután már késő estve van, s ezen egyetlen pislogó fagygyu gyertya mellett a községi tanuk mindnyáját nem láthatom, feleljen helyet-

tök a kérdő pontokra csak egy ember, és pedig (itt rá mutat a mutató ujja bütykével a leglármásabb tanura, ki egy kissé bevan csipve) N. tanu.

T a n u k: (fejbólintva morogják) „Helyes" teins szógabiró ur, mi ugy is jól tudjuk mind, hogy a kerítést a grófné ő méltósága saját kastélyán készittette . . az az ő fundusa.

G á b o r s z o l g a b i r ó: Hallgassanak kendtek, egy beszéljen csak. Hányan is vannak? 14-en? no most esküdjenek meg, (az esküforma felolvastatik és megesküdnek mindannyian.)

E g y i k f e l p e r e s é s t a n u: Kérem alásson tekintetes szógabiró uram, mellettem egy zsidó alszik, e még nem esküdött meg.

G á b o r s z o l g a b i r ó: Mit hallok, nem esküdött, jöjjön elő és esküdjön ujra.

Z s i d ó t a n u: Khéremlássun főbiró ohr! én már megeskhödtem khülön itt a szegletben a thöbbiekkel.

G á b o r s z o l g a b i r ó: Hát mire esküdött meg?

Z s i d ó t a n u: Arra khéremlásson, hogy én már régen ismerem a philisi paraszt oraságbukat és én jóbaráttságba akharok lenni velük. Hugy ők mire eskhödtek, azt nem thodom.

G á b o r s z o l g a b i r ó: Halgasson . . maga szamár! esküdjön kend most ujra (megtörténik)

A l p e r e s i ü g y v é d. Egész tisztelettel figyelmeztetem szolgabiró urat, hogy az ily tanukihallgatás és esketés törvényesnek nem tekinthető, s egyuttal bátor vagyok megkérdezni, hát a grófné tanui, kik már reggel óta várakoznak, mikor hallgattatnak ki?

G á b o r s z o l g a b i r ó: Azokat most nem hallgatom ki, hanem ön irja alá a jegyzőkönyvet.

A l p e r e s i ü g y v é d: Szivesen aláirom, hanem kérem egyuttal az eljárás elleni kifogásaimat is jegyzőkönyvbe venni

G á b o r s z o l g a b i r ó: A jegyzökönyvbe nem irok semmit; ön pedig reszkessen hatalmam előtt; most látja ön, hogy e népnél elég, ha egyet szólok.

A l p e r e s i ü g y v é d: Kérem ezt is jegyzőkönyvbe venni; az én képviseletem ily körülmények közt ugy is megszünt, most már majd én is gondoskodom, hogy szolgabiró urhoz méltó ügyvédet küldjek jövőre tárgyalásra.

E s k ó - p é f e l p e r e s i ü g y v é d: Tekintetes szolgabiró ur! Ezen vakmerő alperesi bátorság után kérek m a k a c s á g b ó l itéletet hozni; a kerítést széthányatni s az én költségemet duplán megitélni.

G á b o r s z o l g a b i r ó: Hallgasson ön is! takarodjanak haza, tovább most már ne kiabáljanak, majd a következő tárgyalást tudatom. Közli

Libási

szolgabirói tolnok *)

*) A folytatólagos tárgyalást kérjük annak idejében. M a t y i.

Ludas Matyi „giardinettói."

(Megengedi az én Taljàn Náci kollégám! hogy most az egyszer az ö giardinettójába harapok.)

Uram Uram! Helfy Ignácz uram! szólok az urnak. Ön lehet gavallér ember, de nem gavalléros szerkesztő. Megmondom miért?

A „Magyar Ujság" szept. 12-ki 209-ik számában a „T a r k a l e v e l e k" porondján, merészen hozzám vágott rozsdaette fringiájával a „Magyar nyomda" érdemdús igazgatója, és noha Ludas Matyi sem d o r o n g g a l akarta a vágást kiparirozni: Ön az „a u d i a t u r e t a l t e r a p a r s" elvét oldalba rugva, nem engedte meg a viadalt.

Százat teszek egyre uram! hogy ezt Talján Náczi kolléga nem tette volna.

* * *

Persze, könnyü aztán akkor S z t. G y ö r g y l o v a g j á n a k vitézkedni, midőn biztositva van, hogy a kihivott ellenfél orra előtt becsukják a küzdtér sorompóját.

Könnyü a publikum előtt ezután azt kiabálni: „nem én ettem meg a s z u r k o t," hanem Ludas Matyi; nem a Magyar nyomda az oka, hogy elkésett a Ludas Matyi, hanem a szerkesztője"; és ekkor arra megszavaztatni a publikumot, hogy hát kinek van igaza? biz ez egy kissé imparlamentális fogás egy képviselőtől.

* * *

Bizony édes Matkovich ur! sok áldozatot kell hozni az e l v é r t a h a z a f i s á g n a k; s ime, daczára hogy Ön mint igazgató, v a l ó t l a n s á g o k a t állitott „tarka" levelében és rosszul volt informálva faktora által: Ludas Matyi is meg hozza önnek, mint 48-as párti képviselőnek és elvbarátnak azt az áldozatot, hogy nem döngeti Önt el érdeme szerint, sőt még csak meg sem fenyegeti önt ugy mint Döbrögit, mondván:

„Háromszor veri ezt kenden Lúdas Matyi vissza."

Dixi.

Garantirozottlan hirek.

Szabadka, Ujvidék és Zombor királyi városok hálafeliratot készülnek Róth Vili belügyministerhez menieszteni, a miért Lénárd Mátét, — kit épenséggel nem instáltak — föispánjukká nevezte ki. Ezenkivül különösen Szabadkán nagyszerü fáklyásfenére készülnek.

Pauler miniszter ur, mihelyt leköszön a cultusz miniszterségről, azonnal a nagyszombati jezsuiták zárdájába vonul és ott holta napjáig vezeklend, hogy a haladás és oktatás ellen elkövetett bünei megbocsátassanak.

Adoma.

Nagyon gyenge idő járt egyik télen s a gazdaszszony panaszkodott, hogy mind elolvad a disznóhús a füstön. Meghallotta ezt egy ott szállásoló cigány katona, egyet gondolt s két disznólábat elcsent a kéményből. Másnap észrevették a hiányt s mindjárt a katonára esvén a gyanú, kérdőre vonták hogy hova lett a disznóláb. „Huvá lett, huvá lett, minek is kérdezsik, mikur ugy is tudják, his azs assony mondá tegnap, hogy minden husa leolvad, kösönjék meg, hogy mig csak az a kettü hiányzsik. —

Diskurszus

Iczig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Ugyan szomszéd, nem tudná megmondani, hogy kiaz a fráter, a ki Borsszem Jankóban Patay István uramra, diák verset firkál.

Iczig: Hát nem thudja Mihály gazda, hiszen a minap aláirta a nevét, A—s.

Mihály: Manó tudja szomszéd! mit jelent az az Á.... s!

Iczig: Hát ezt a deák szót, asinus.

Mihály: Még igy sem értem én szomszéd! nem tudok én deákul.

Iczig: Asinus magyarán mondva ki, azt teszi hogy szamár! —

Mihály: No igy már értem, tehát a ki azokat a deák verseket firkálja, az . . szamár.

———

Mihály: Ni ni szomszéd! azt hallom, hogy a váczi nagy hadi gyakorlaton azt a peteket is meg teszik a németek, hogy a Gablencz uram seregéből egy nagy csapat cserepár átszökik a József főherczeg táborába . ?

Iczig: Ennek csakh örüljön a khend lülke Mihály gazda! hogy olyan szépen begyakhorolják azukhat a cserepáros vithézeket, hugyan khüll majd adandó alkalommal a hunvédekhez dezertirozni.

Zsiga póstás.

A „Bácskai Hiradó“nak. Édes collega! hát adja hirül, hogy a Matyinak melyik libája tévedt el, akkor aztán ujra megtudjuk küldeni; mi innen rendesen szárnyra bocsátjuk. Valjon a hiányzó libákat nem fogdosták e el Szabadkán, hogy Lénárd Máté főispáni instellatióján megsüssék?

Albaynak Pesten: A Matyi nem adhat bölcsebb tanácsot, mint azt: hogy ön ingó vagyonát, mellyel rendelkezik, egyesittse azon 25 éves önálló nő fekvő birtokával, ki a „Pesther Journál“ 205-ik számában hirdetteti, hogy férjhez akar menni, és . . leben sie wohl.

Ludas Matyi előfizetőihez.

A jelen julius, augusztus, szeptemberi évnegyed e hó végével lejárván: bizalommal kérjük előfizetőinket „Ludas Matyi“ ujbóli megrendelésére.

Külön előfizetési iveket ezuttal nem küldünk szét; mert a megrendelést és előfizetést czélszerübb és gazdaságosabb **postai utalványon** beküldeni, melynek bérmentesitése csak **5.** krba mig az előfizetési iven beküldött bármi csekély öszveg 18—20 krba kerül.

Egyuttal figyelmeztetjük és kérjük azon olvasóköröket, egyleteket, és magán egyéneket, kik a már már lefolyó évnegyedre a megváltási árral még hátralékban vannak, sziveskedjenek ezen utánfizetést is az előfizetéssel együtt f. évi október hó 1-öre beküldeni,

a „Ludas Matyi“
szerkesztősége és kiadohivatala.

Tudomásul a vidéki szülőknek.

Egy vagy **két** jó családból való tanuló figyermek — kiknek kiképeztetése a fővárosban czéloztatik — alólirottnál egész ellátásra — **(tiszta külön szoba,** fehérnemü mosatással, jó magyar izlés szerinti koszt, **reggeli, ebéd, ozsonna** és **vacsora)** — méltányos feltételek mellett elfogadtatik. — Lakásom a városháztéren lévén, mint központhoz közel esik mind a reáliskola, mind a gymnazium, mi tanuló gyermekekre nézve kivált télviz idején igen előnyös. Értekezhetni e tárgyban akár szóval, akár pedig levélbelileg **Pest, városháztér 6. szám alatt.**

Mészáros-Hevessy Antonia,
a „Népszava“ felelős szerkesztőjénél.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Király.

Pest, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. sz.